

WSPÓLPRACA GRUP MŁODZIEŻOWYCH I WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ

Konspekt na I część spotkania Parafialnego Zespołu Synodalnego

Modlitwa

O kanonizację bł. Karoliny

Boże Wszechmogący, który tajemnice Królestwa objawiasz pokornym i ubogim,
Ty prowadziłeś Błogosławioną Karolinę do świętości drogą wytrwałej modlitwy,
sumiennego spełniania codziennych obowiązków,

zaangażowania w parafialne apostołstwo

i wierności Twojej nauce aż do śmierci.

Dopomóż mi trwać – jak Ona – na modlitwie, uczynić pracę służbą Tobie i bliźnim
oraz gorliwie podejmować apostołskie dzieła we wspólnocie Kościoła.

Wzmocnij mnie, Panie, Twą łaską, abym w obliczu przeciwności – za przykładem
Błogosławionej Karoliny – swoją postawą chrześcijańską, a kiedy trzeba będzie
nawet ofiarą życia, świadczył, że tylko Ty jesteś prawdziwym Życiem i najwyższym Dobrem.

Proszę Cię, Boże Wszechmogący, aby Błogosławiona Karolina mogła zostać ukazana
w chwale świętych Kościoła. Oby za Jej przykładem i wstawiennictwem młodzi ludzie
XXI wieku odważnie szli drogą ewangelicznych błogosławieństw stając się światłem świata
i solą ziemi, a wszyscy zagubieni i poszukujący Prawdy odnajdowali drogę do Ciebie.

Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

1. Jak jest? (diagnoza sytuacji)

„Prośmy Pana, aby uwolnił Kościół od tych, którzy chcą go postarzyć, zakotwiczyć w przeszłości, zatrzymać, unieruchomić. Prośmy Go też, aby uwolnił go od innej pokusy: uwierzenia, że jest młody, bo godzi się na wszystko, co oferuje mu świat, wierząc, że w ten sposób się odnawia, ponieważ ukrywa swoje orędzie i wtapia się w otoczenie. Nie. Jest młody, kiedy jest sobą, gdy otrzymuje coraz to nowe siły płynące ze słowa Bożego, z Eucharystii, z obecności Chrystusa każdego dnia. Jest młody, kiedy potrafi powracać do swojego źródła.”¹

Z powyższych słów Ojca Świętego Franciszka płynie następujący wniosek – istnieją dwa niebezpieczeństwa: 1. zamknięcie się wspólnoty parafialnej na nowość, którą pragną wnieść młodzi oraz 2. bezkrytycznego przyjmowania każdej nowości przez nich proponowanej.

Pytanie: *W czym wyraża się współpraca grup dziecięcych i młodzieżowych z naszą wspólnotą parafialną oraz jakie ewentualne trudności pojawiają się w tej współpracy?*

2. Jak powinno być? (kryterium teologiczne)

„To właśnie ludzie młodzi mogą pomóc Kościołowi, by pozostał młody, by nie popadł w zepsucie, by się nie zamykał, nie stawał się zarozumiały, nie zamieniał się w sektę, by był uboższy i zdolny do świadectwa, do bycia blisko najmniejszych i odrzuconych, aby walczył o sprawiedliwość i pozwolił z pokorą zadawać sobie pytania. Mogą oni wnieść do Kościoła piękno młodości, gdy rozbudzają zdolność radowania się z tego, co rozpoczyna, bezpowrotnego oddania się, odnowienia i ponownego wyruszenia po nowe zdobycze.”²

---

¹ Christus Vivit, nr 35

² Tamże, 37

„Wspólnota odgrywa bardzo ważną rolę w towarzyszeniu ludziom młodym, natomiast cała wspólnota powinna czuć się odpowiedzialną za ich przyjęcie, motywowanie, zachęcanie i pobudzanie. Oznacza to, że trzeba patrzeć na młodych ze zrozumieniem, uznaniem i miłością, a nie stale osądzając lub wymagając doskonałości, która nie odpowiada ich wiekowi.”³

Ojciec Święty Franciszek wzywa nas do czerpania wzajemnych duchowych owoców wynikających z wrażliwości młodych oraz naszej odpowiedzialności za ich przyjęcie i pobudzanie.

Pytanie: *Jakie duchowe owoce może przynieść naszej wspólnotie parafialnej większe zaangażowanie się w nią grup skupiających dzieci i młodzież?*

3. Co robić, aby było, jak powinno być? (kryterium praktyczne)

„Tworzenie „domu” to ostatecznie „tworzenie rodziny; to uczenie się odczuwania jedności z innymi (...) To tworzenie więzi, które buduje się przez proste, codzienne gesty, które wszyscy możemy wykonywać. Jak wszyscy dobrze wiemy, dom potrzebuje współpracy wszystkich. Nikt nie może być obojętny lub obcy, ponieważ każdy jest kamieniem niezbędnym do jego budowania. (...) Tworzenie silnych więzi wymaga zaufania, które codziennie karmi się cierpliwością i przebaczeniem.”⁴

Powyższe słowa zawarte w POSYNODALNEJ ADHORTACJI APOSTOLSKIEJ CHRISTUS VIVIT – OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA DO MŁODYCH I CAŁEGO LUDU BOŻEGO niech staną się wstępem do konsultacji podczas II części spotkania synodalnego Parafialnego Zespołu Synodalnego.

Modlitwa Ojca Świętego Franciszka w intencji młodzieży

Panie Jezu,

Twój Kościół (podążający ku Synodowi) kieruje wzrok na wszystkich młodych ludzi świata.

Prosimy Cię, by z odwagą wzięli oni życie w swoje ręce, zawsze mając wolne serca dążyli do najpiękniejszych i najgłębszych celów.

Pomóż im odpowiedzieć na wezwanie, które kierujesz do każdego z nich,
by realizując właściwy projekt życia osiągnęli szczęście
wsparci obecnością mądrych i ofiarnych przewodników.

Otwieraj ich serca na wielkie marzenia i uczyn wrażliwymi na dobro innych.

Niech trwają pod Krzyżem jak Umiłowany Uczeń, by przyjmować w darze Twoją Matkę.

Uczyn ich świadkami Twojego Zmartwychwstania, by doświadczając Twojej bliskości,
głosili z radością, że jesteś Panem. Amen.

---

³ Tamże, 243

⁴ Tamże, 217

MATERIAŁY POMOCNICZE

Duszpasterstwo młodzieżowe nie może być tylko synodalne, to znaczy zdolne do tworzenia pewnego „wspólnego podążania”, które pociąga za sobą „docenienie charyzmatów, jakie daje Duch zależnie od powołania i roli każdego z członków [Kościoła], poprzez zjawisko współodpowiedzialności. [...] Ożywiani tym duchem, możemy przejść do Kościoła zaangażowanego i współodpowiedzialnego, zdolnego, by docenić bogactwo różnorodności, z których jest on stworzony, przyjmując z wdzięcznością wkład wiernych świeckich, w tym młodzieży i kobiet, życia konsekrowanego męskiego i żeńskiego, a także grup, stowarzyszeń i ruchów. Nikt nie może być odsuwany na bok, czy też stać z daleka” (Christus Vivit, nr 206)

We wszystkich naszych instytucjach musimy znacznie bardziej rozwijać i umacniać naszą zdolność do serdecznej gościnności, ponieważ wielu przybywających ludzi młodych znajduje się w sytuacji głębokiego osierocenia. I nie mam na myśli pewnych konfliktów rodzinnych, ale doświadczenie, które dotyczy w równym stopniu dzieci, młodzieży i dorosłych, matek, ojców i dzieci. Dla wielu naszych współczesnych sierot – być może dla nas samych – wspólnoty takie jak parafia i szkoła powinny oferować drogi bezinteresownej miłości i promocji, afirmacji i rozwoju. Wielu młodych czuje się dzisiaj dziećmi porażki, ponieważ marzenia ich rodziców i dziadków zostały spalone na stosie niesprawiedliwości, przemocy społecznej, tego „ratuj się, kto może”. Ileż eliminacji! Jeśli młodzi ludzie dorastali w świecie popiołów, niełatwo jest im podtrzymywać ogień wielkich pragnień i planów. Jeśli dorastali na pustyni pozbawionej znaczeń, jakże mogą chcieć poświęcić się, by siać? Doświadczenie nieciągłości, eliminacji i upadku podstawowych pewników, któremu sprzyja dzisiejsza kultura medialna, powodują to uczucie głębokiego osierocenia, na które musimy odpowiedzieć poprzez tworzenie przestrzeni braterskich i atrakcyjnych, gdzie żyłoby się sensownie. (Christus Vivit, nr 216)

Wielu ludzi młodych jest zdolnych, by nauczyć się umiłowania milczenia i zażyłości z Bogiem. Więcej jest także grup, które gromadzą się na adorację Najświętszego Sakramentu lub modlitwę słowem Bożym. Nie wolno nie doceniać ludzi młodych, tak jakby nie byli w stanie otworzyć się na propozycje kontemplacyjne. Trzeba tylko znaleźć odpowiednie style i sposoby, aby pomóc im wejść w to doświadczenie o bardzo dużej wartości. W odniesieniu do oddawania czci Bogu i modlitwy: „w różnych kontekstach młodzi katolicy domagają się propozycji modlitewnych i wydarzeń sakramentalnych, zdolnych do przemieniania ich życia powszedniego w świeżą, autentyczną i radosną liturgię”⁵. Ważne jest wykorzystanie najintensywniejszych okresów roku liturgicznego, a szczególnie Wielkiego Tygodnia, Zesłania Ducha Świętego i Bożego Narodzenia. Bardzo im się podobają także inne spotkania świąteczne, które przełamują rutynę i pomagają doświadczyć radości wiary. (Christus Vivit, nr 224)

Podczas Synodu zachęcano do budowania duszpasterstwa młodzieżowego zdolnego do tworzenia obszarów integracyjnych, gdzie byłoby miejsce dla wszystkich rodzajów młodych i gdzie bardzo realnie ukazywałoby się, że jesteśmy Kościołem o drzwiach otwartych. Nie jest nawet konieczne, aby ktoś w pełni przyjął całe nauczanie Kościoła, by mógł uczestniczyć w niektórych z naszych przestrzeni poświęconych ludziom młodym. Wystarczy postawa otwartości wobec tych wszystkich, którzy pragną i gotowi są na spotkanie z prawdą objawioną przez Boga. Niektóre propozycje duszpasterskie mogą wymagać przebycia już pewnej drogi wiary, ale potrzebujemy młodzieżowego duszpasterstwa ludowego, które

---

⁵ DK 51.

otworzyłyby drzwi i udostępniło miejsce wszystkim i każdemu z osobna, z jego wątpliwościami, urazami, problemami, ich poszukiwaniem tożsamości, z ich błędami, ich historiami, doświadczeniami grzechu i wszystkimi trudnościami. (Christus Vivit, nr 234)

Trzeba, by ludzie młodzi byli szanowani w swojej wolności, ale potrzebują także towarzyszenia. Rodzina powinna być pierwszą przestrzenią akompaniamentu. Duszpasterstwo młodzieży proponuje projekt życia w oparciu o Chrystusa: budowę domu, rodziny zbudowanej na skale (por. *Mt* 7, 24-25). Ta rodzina, ten projekt, dla większości z nich skonkretyzuje się w małżeństwie i miłości małżeńskiej. Dlatego konieczne jest, aby duszpasterstwo młodzieżowe i rodzinne miało naturalną ciągłość, działając w sposób skoordynowany i zintegrowany, aby odpowiednio towarzyszyć procesowi powołaniowemu. (Christus Vivit, nr 242)

Konsultacje II Część Spotkania PSP

Zachęcamy Przewodniczącego Parafialnego Zespołu Synodalnego do zaproszenia na październikowe spotkanie przedstawicieli wszystkich grup dziecięcych i młodzieżowych, jeśli nie są włączeni jako członkowie w PZS.

Jednym z celów spotkania, będzie bowiem wypracowanie wspólnych form współpracy pomiędzy grupami skupiającymi młodych i dorosłych członków wspólnoty parafialnej.

„Chociaż nie zawsze łatwo zbliżyć się do młodzieży, to rozwijamy się w dwóch aspektach: **świadomości, że ewangelizuje ją cała wspólnota, oraz pilnej konieczności, by młodzi odgrywali w większym stopniu czynną rolę w propozycjach duszpasterskich**”. (Christus Vivit 202)

1. Jakiej współpracy oczekujemy jako wspólnota od dziecięcych i młodzieżowych grup działających w naszej parafii?   - Katolickiego Stowarzyszenie Młodzieży   - Oaza Ruchu Światło-Życie   - Liturgicznej Służby Ołtarza   - Dziewczęcej Służby Maryjnej   - Szkolne Koło Caritas   - Kolędnicy Misyjni   - Ruchu Czystych Serc   - innych

2. Co konkretnie możemy zaoferować dzieciom i młodzieży, jako parafialne wspólnoty skupiające dorosłych?   - Akcja Katolicka   - Caritas   - Róże Różańcowe   - Domowy Kościół Ruch Światło-Życie   - Odnowa w Duchu Świętym   - Chór, Orkiestra Parafialna   - inne

<p>Wolne wnioski</p>
